

1ste kwartaal 2010.

STICHTING KHORLO

Tibetaanse belangenbehartiging

Het jaar 2010 begint met afwachten in spanning of het zal lukken.

Komen de kinderen van groep 2 op tijd in Nederland zodat ze

Losar kunnen vieren met hun ouders 14 februari?

Spanning bij de ouders in Nederland want het duurt wel erg lang, maar ook bij de kinderen in India.

De Tibetaanse tolk in Delhi staat hun bij, en doet dat uitstekend.

En in week 3 van het Nieuwjaar krijgen we het verlossende bericht, het exit permit is uitgegeven.

Het geld was al overgemaakt naar India, en zo konden we gelijk het groene licht geven in Delhi bij Senge Travel en op 28 januari zijn de kinderen geland in Nederland.

(foto's zijn te vinden op de site)

We hebben nog 11 kinderen in Tibet waarvan er een poging gedaan heeft te vluchten en die poging is slecht afgelopen, na een korte gevangenschap is het kind weer thuis.

Een lach en een traan dicht bij elkaar.

Als u telt zult u merken dat we 1 kind hebben moeten achterlaten in India, dit kind krijgt geen toestemming van de IND en als we geen oplossing vinden zal het kind niet mogen komen.

Het verdriet bij de ouders is groot, en bij ons is het er diep ingeslagen.

Echter ook wij kunnen geen ijzer met handen breken, jammer!

Het geld dat in depot is voor de kinderen blijft daar en we zullen het uitsluitend gebruiken voor de kinderen.

Bij aankomst in Nederland van groep 2 was er heel veel te regelen, papieren en afspraken.

Het liep niet zo als het moest voor in de gemeente Den Haag waren er veel strubbelingen.

Uiteindelijk is het toch gelukt op 4 februari de hele groep in Den Bosch te krijgen alwaar iedereen hun verblijfsvergunning kreeg.

Onze dank aan de IND voor hun uitstekende hulp.

Echter na het verkrijgen van de verblijfsvergunning zijn we er nog lang niet, dan komt de ambtelijke molen en in Den Haag draait die molen nog steeds niet.

Hulp van vluchtelingenwerk kreeg het gezin niet, en hebben we zelf heel veel gedaan heel intensief en uren slurpend, uiteindelijk heeft maatschappelijk werk het dossier overgenomen

Echter ook zij lopen vast in de ambtelijke molens.

Wij zoeken steun bij hen die het beleid maken echter dat is er tot op heden nog niet, en steun voor de familie ook niet.

Ook nu wordt er weer een groot beroep op ons gedaan in zake negatieve beschikkingen voor gezinshereniging.

En merken we dat het steeds moeilijker wordt om de vragen van de IND te beantwoorden.

Het verwilderen zoals wij dat noemen is begonnen, we hebben nu 6 zaken lopen die allen te maken hebben met zaken als papieren die er niet zijn.

De andere dossiers vragen ook veel aandacht, we hebben machtigingen aangaande zieke Tibetanen die we begeleiden, Tibetanen in de schuldhulpverlening die begeleiding nodig hebben, want hulp vanuit de gemeente is niet hulp zoals wij denken dat het is, maar vraagt veel meer.

Tibetanen die nog geen woning hebben en met de kinderen in een duiventil wonen, het vraagt allemaal aandacht.

Gelukkig kunnen we die geven alhoewel we vaak tijd te kort komen en we hier en daar even zaken moeten terug leggen loopt het goed.

Steeds meer vragen om informatie komen van advocaten en afdelingen van Vluchtelingenwerk.

Maar al met al zijn we tevreden over de inzet.

Een min punt is het fondsenwerven, wij hebben dat niet in de vingers.

En de aanvraag voor steun bij het oranje fonds voor Tashi Delek dat is ook afgewezen.

Maar des als niet te min gaan we zorgen voor een gezellige dag zeker als het weer meewerkt zal dat lukken.

We huren dit jaar niet de kerk in Ruigoord die was te duur, maar we huren de schuur op het terrein.

Dankzij onze vrijwilligers in Bussloo kwam er wat geld dat kerken gaven voor mee te nemen naar India, een Tibetaan ging op bezoek bij zijn familie en kon het geld meenemen en zo kreeg de moeder van Karma een klein beetje en een vrouw met baby in Delhi kreeg ook wat. Dit geld was speciaal voor hun gegeven.

Ook onze vrijwilligers in Groningen die daar helpt willen we speciaal benoemen, haar partner is ziek, maar toch vindt ze de tijd om te helpen.

Speciaal naar hun gaat onze steun.

Ook ons bestuurslid Anneke is ziek en verblijft in het ziekenhuis vanaf hier wensen we haar alle goeds toe.

Op dit moment is er zoveel binnen de stichting dat aandacht vraagt, dat tijd en zorgen soms de bovenhand nemen.

Goede en slechte tijden en we leren veel.

En toch zal de inzet blijven helpen waar het kan wat het ook is.

Speciaal kwamen de groeten uit Italië van onze Tibetaanse die we ooit konden bijstaan en waar nog steeds contact mee is, en waar het goed meegaat die groeten gelden voor ons allemaal.

Dus bij deze groeten van Amo uit Italië.

Laat me hopen dat het volgende verslag meer zon brengt.

Dank u voor de steun en hulp van u allen.

Stichting Khorlo

Yolanda Simon